

Қарақалпақстан Республикасы
мәлімлеме кітапхана орайы

«Құдіретлі қәлем ийесі»

(Абдулхамид Сулайман улы Шолпан
тууылғанының 120 жыллығына)
Методикалық қолланба

Нөкіс-2017 жыл

КИРИСИЎ

Ўзбек халқиниң әдиўли перзенти, шайыр, жазыўшы, драматург, аўдармашы, (Абдулхамид Сулайман улы Юнусов) Шолпанның усы жылы 120 жыллығы белгиленбекте. Усы мүнәсибет пенен республикамызда көплеген массалық иләжлар шөлкемлестирилмекте. Қарақалпақстан Республикасы Мәлимлеме китапхана орайында да «Қудиретли қәлем ийеси» атамасында методикалық қолланба исленди.

Қолланбаның биринши бөлими «Шайырдың қаҳарманлығы» деп аталып, бул бөлимде жазыўшының өмири хәм дәретиўшилиқ хызмети ҳаққында сөз жүритиледи. Кейинги бөлимде «Және алдым сазымды» атамасындағы кешениң методикалық жол-жобасы хәм басқа да илажлардың атамалары берилген. Ал қолланбаның соңында болса «Ўзбек халқыниң жарқын жулдызы» атамасындағы шөлкемлестирилетуғын китап көргизбениң методикалық жол- жобалары хәмде пайдаланылған әдебиятлардың дизими берилген.

«Шайырдың қаҳарманлығы»

Шолпанның өмири хәм дәретиўшилиқ хызмети ҳаққында

Шолпан 1897 жылы Андижанда зыялылар шаңарағында дүньяға келген. Оның әкеси Сулайман Юнус улы (1874-1929) «Рәўа» деген лақап пенен қосықлар шығарған хәм оларды (девон) халқына жеткерген. Бирақ Андижанлылар «Мулла Сулайманқул баззаз» (саўдагер) деп атаған. Абдулхамит Сулайман улы Шолпанға әкесиниң тәсири тийген, сол ушын дәретиўшилиқ өнерине ол 16 жасларынан баслап айланысқан. Оның оқыўы, билим дәрежесине келсек, ол ескише оқыған, бурынғы Қоқан ханлығы аймағына қараслы медреселерде, оқып жоқары тәлим- билим алған. Кейинирек жергиликли орын мектеплеринен орыс тилин жетик үйренген. Нәтийжеде шайыр араб, парсы, ески туркий хәм орыс тиллерин хәр тәреплеме ийелеген.

Абдулхамид Шолпан оғада күшли талант ийеси еди. Лекин оның талантыда, дүнья танымыда, идеясы да Россия патшалығының Туркистан халықлары колониал дизиминиң езиўи астында, оларға деген ғәзеби, өшпенлилик көз-қарасында пайда болды. Өйткени революциядан бурын-ақ патша Россиясы хәм басып алған халықларды қулшылықтан шығармаўға қаратылған дүзимине сиясатына қарсы өзбек зыялыларының жасырын шөлкемлери ислеп турды. Оладың ағзалары Фитрат, Шолпан қусаған жадидлер еди.

Әдебий дәретиўшилиғи 1913-14 жылларда Андижанның сиясий хәм мәдений дәретиўшилиғи ҳаққында хабарлар жазыў менен басланған. 1914 жылы Ташкентке келип М. Абдурашидхонов ва У. Хўжаев пенен танысыў Шолпанның миллий ояныў ҳәрекетлери пайда болыўына себепши болған. Шолпан «Садои Туркистон» ғазетасында дәслепки «Туркистонли қардошларимизға», қосығы, «Қурбони жаҳолат», «Духтир Мухммедиёр» гүрриңлери хәм «Адабиёт надир?» мақаласын жәриялап (1914), сол дәўирдеги белгили адамлар қатарынан орын ийелеген. Шолпанның әдебий мийрасы прозалық, драмалық, публицистикалық, әдебий- сыншылық мақалалар хәмде аўдармашылық тараўында үлкен классика дәретти. Шолпанның қосық шығармалары «Ўзбек ёш шоирлари», «Уйғониш», (1922), «Булоқлар» (1923), «Тонғ сирлари» (1926) хәм «Соз» (1935) топламларында, сондай-ақ түрли ғазета хәм журналларда жәрияланған. Олар идеялық-тематик жөнелислери бойынша 2 топарға бөлинеди. Олар таза лирика хәм экономикалық –сиясий лирикаға. Шолпанның «Кеча ва кундуз» (1936) романы өз дәўири ушын жаңалақ еди. Еле Орта Азия халықларын да қара сөз бенен роман жанрын дәретиў, дәстүр бола қоймаған бир ўақытта, оның үстине ол жанрды барлық талап дәрежесинде тартыў булардың хәммеси автордың кең диапазонлы талант билиминиң ийеси екенлигин дәлийиллеп турды. Шолпан қайсы бир жанрда жазбасын, бәри бир, өз халқыниң қуллықтан қутылып,

өз алдына ғәрезсиз ел болып сиясий хәм экономикалық тәреплерден бийғәрезликте жасаўын әрман етип жазды.

Шолпан дәретиўшилигиниң әхмийетли бөлегин публицистика қурайды. Ол «Йул эсдалиғи», «Вайронлар орасидан», сыяқлы очерк хәм пудлицистик мақалаларында 20-жыллардағы ўақыяларды сүүретлеген. Шолпанның драматургия тараўындағы дәслепки излениўлери 1919 жылларға туўры келеди. Сол жыллары «Темирчи», «Гунох», «Чўрининг исёни», сыяқлы кишкене сахна шығармаларын жазды. 20-жылдың басларында Шолпанның «Ёрқиной», «Халил фаранг», «Ўлдирувчи» (1921), «Севғи ва салтанат», «Чўпон севгиси» (1922) пьесалары жүзеге келди. Шолпан «Турон» театрының директоры болған жылларында сахна өнери хәм дараматургия сырларын, сондай-ақ рус тилин пухта ийелени ушын 1924 жылы Москвада шөлкемлестирилген өзбек драма студиясына әдебий қәнийге етип жиберилди. Рус тилин билгени ушын ол рус хәм Европа драматургларының пьесаларын өзбек тилине аўдарып берди.

Шолпан әдебий қәнийге, драматург хәм аўдармашы сыпатында М. Уйғур менен бирге профессионал өзбек театрына тийкар салды. Шолпанның әдебият хәм көркем-өнер мәселелерине бағышланған дәретиўшилиги кишкене-кишкене мақалалардан ибарат болса да олардың айырымлары бағдарлаўшы әхмийетке ийе. Шолпан әдебий мийрасының тийкаргы бөлимин аўдарылған шығармалар қурайды. Ол Москвада жасаған жылларында мүтәжликтен көпшилик өткен шығармаларды аўдарыўға мәжбүр болды. Бирақ соның менен бирге Пушкинниң (Борис Годунов, Дубровский), Гогольдың (Тергеўши), сыяқлы рус хәм басқа халықлар әдебиятының шығармаларын үлкен шеберлик пенен аўдарып, заманагөй миллий аўдарма мектебине тийкар салды.

Шолпан хўкимет қадағалаўында жасағаны ушын оның көплеген қол жазбалары урланды. Ол 1937 жылда «халық душпаны» сыпатында айыпланып қамаққа алыныўы алдынан оның қол жазба шығармалары жағып жиберилген. 1937 жылы 14 июльда қамаққа алынып көп өтпей атып тасланған.

Өзбекистан Республикасы ғәрезсизлик алғаннан соң Шолпанның өзбек мәдениятын раўажландырыў хәм халыққа миллий идеяларға садықлық руўхында тәрбиялаўға қосқан үлеси жоқары баҳаланды. Шолпанға А. Наўайы атындағы Өзбекстан Республикасы Мәмлекетлик сыйлығы (1991) хәм «Мустақиллик» ордени (1999) берилди. 1997 жылы Шолпанның 100 жыллығы кеңнен белгиленип Андижанда Шолпан үй-музейи шөлкемлестирилди. Тиллер педагогика институты хәм лицей Шолпан аты менен аталды. Өзбек миллий академик драма театрында Шолпан өмири хәм дәретиўшилик хызмети ҳаққында сөз етиўши «Кундузсиз кечалар» (Усмон Азим шығармасы тийкарында) спектакль сахналастырылды.

«Және алдым сазымды»

атамасындағы әдебий кешесиниң методикалық жол-жобасы

Мәлимлеме-китахана мәкемелеринде өткерилетуғын Абдулхамит Сулайман улы Шолпанның 120-жыллығына бағышланып «Және алдым сазымды» атамасында еслеў кешесин өткерсек болады. Бунда китапхананың оқыў залын өткерилетуғын кешеге жақсылап безеп, шайырдың сүүрети, оның дәреткен шығармалары сол орынға қойылады. Кешеге шайырлар, жазыўшылар, өзбек тили хәм әдебият пәни оқытыўшылар, журналистлер улыўма Шолпанның өмири хәм дәретиўшилигине қызыққан китап оқыўшылар қатнасса болады. Хәр бир кеше өткерийден алдын бағдарламалар ислеп шығылады, дағаза етиледі.

«Ўзбек халқиниң жарқын жулдызы»
атамасында китап кәрғизбесиниң методикалық жол-жобасы

Ўзбек халқиниң атақлы перзенти, кәрнекли драматург Абдулхамит Сулайман улы Шолпан 120-жасқа толып атыр. Бул сәнеге бағышлап мәлимлеме китапхана мәкемелеринде оның шығармалары тийкарында китап кәрғизбесин шөлкемлестириўди усыныс етемиз. Бул кәрғизбениң бас темасын «Ўзбек халқиниң жарқын жулдызы» деп атадық. Бул китап кәрғизбемиз еки бөлимнен ибарат.

1-бөлим: «Шолпан өмиринен бир көринис» деп атап бул бөлимге шайырдың өмири хәм дәретиўшилиқ хызметлери хаққында материаллар қойылса болады.

2-бөлим «Шолпан аўдармашы» деп атап бул бөлимге Шолпанның дәретпелери томлары, газета-журиналларда басылып шыққан шығармалары, қосықлар топламы, публицистик мақалалары қойылады.

Пайдаланган әдебиятлар

1. Қуроноу Д. Чулпон хаёти ва ижодий мероси. Тошкент: Ўқитувчи.-1997 .-80 б.
2. Ўзбекистон Миллий энциклопедияси. 9-жилд. Туйчи Ҳофиз- Шаршара. Тошкент: «Ўзбекистон Миллий энциклопедияси» Давлат илмий нашри. 2005.-704 б.
3. Чулпон хаётидан бир лавҳа // Ўзбекистон адабиёти ва санъати.-1991.-18 январь. №3
4. Дустиқораев Б. Чулпон: газета-еттинчи давлат. (Чулпон хақида) // Ўзбекистон адабиёти ва санъати.-2004 -22 октябрь. №42

Қолланбаны жазган:

В. Танирбергенова

Редакторлаған:

З. Сапарова